

Zemkopības ministrija mudina sasparoties kooperācijai

Kooperācijai lauksaimniecības sektorā ir ļoti nozīmīga loma. Tā samazina tirgus riskus un darījumu izmaksas, veicina pieejumu tirgiem, papildu resursiem, kā arī inovācijām. Šobrīd kooperācijas izaicinājums pasaulē ir pieļagošanās jaunajai ekonomiskajai videi, uz tirgu orientētiem apstākļiem un augošajām biedru prasībām. Tas nozīmē, ka jāapgūst jaunas ražošanas metodes, jaunas organizācijas un vadības metodes un, jo īpaši, veidi, kā palīdzēt saglabāt vai palielināt biedru lojalitāti un uzticību.

Jaunajā Eiropas Savienības fondu plānošanas periodā 2021.–2027. gadam arī Eiropas Komisija ir uzsvērusi kooperācijas formu. Mērķis ir veicināt un stiprināt dažādas sadarbības formas, jo tas ir instruments, kā zemniekiem stiprināt savu tirgus varu. Jau iepriekšējos plānošanas periodos kooperatīviem bija pieejams gan atbalsts izveides, ražošanas un pārstrādes jomā, gan citi atbalsta veidi, kā arī nodokļu atlaides, un, nemot vērā šīs sadarbības formas nozīmīgumu, šīs programmas tiks turpinātas un tiks meklēti jauni veidi, kā stimulēt kooperācijas attīstību lauksaimniecības un mežsaimniecības, kā arī mājražošanas nozarē.

2019. gadā 51 atbilstīgajā lauksaimniecības un mežsaimniecības kooperatīvajā sabiedrībā bija apvienojušies 5108 ražotāji. Lai gan pēdējos gados atbilstīgo kooperatīvu skaits ir salīdzinoši nemainīgs, kooperatīvu apgrozījuma kāpums no 176 milj. eiro 2009. gadā līdz 450,51 milj. eiro 2019. gadā liecina par to, ka pasaļinās kooperatīvu sniegtie pakalpojumi saviem biedriem. 2019. gadā atbilstības statusu ieguva 24 piena, 15 graudu, 7 augļu un dārzeņu kooperatīvi, 3 mežsaimniecības un pa 1 kooperatīvam gaļas un mājražošanas nozarē. Izteikti apgrozījuma līderi ir graudu nozares kooperatīvi, kuru apgrozījums 2019. gadā bija 347 milj. eiro, un

piena sektora kooperatīvi ar 89 milj. eiro apgrozījumu.

Lai veicinātu atbilstīgo lauksaimniecības un mežsaimniecības kooperatīvo sabiedrību veidošanos nozarēs, kurās apvienošanās kooperatīvos nav izteikta, Lauku attīstības programmas pasākuma «Ražotāju grupu un organizāciju izveide» ietvaros šajā plānošanas periodā bija paredzēts atbalsts jauniem kooperatīviem pēc izveides pirmo piecu gadu darbības periodā. Šī pasākuma ietvaros šobrīd atbalstu saņem 3 kooperatīvi.

Mērķis – veicināt jaunu kooperatīvu veidošanos

Viens no lauksaimniecības politikas mērķiem tuvākajos gados ir stiprināt esošos kooperatīvus ne tikai graudkopības, pienu un dārkopības, auglikopības, meža nozarē, bet veicināt jaunu kooperatīvu veidošanos nozarēs, kurās to ir maz vai nav vispār, – gaļas lopkopībā, mājražošanā, olu ražošanā, bioloģiskajā lauksaimniecībā, kā arī stimulēt esošo kooperatīvu apvienošanos otrā līmenē kooperatīvās sabiedrībās.

«Mēs vēlamies veicināt kooperāciju nozarēs, kurās šis modelis vēl vispār nav izmantots vai arī tiek izmantots salīdzinoši nelielā apjomā. Piemēram, augļu un dārzeņu ražotāji būtu ieguvēji, ja kooperētos, jo ir daudz nelielu saimniecību, kuru saražotais apjoms iero-

bežo realizācijas iespējas par labām cenām. Ja saimniecība audzē salātus viena divu hektāru platībā, tad iedomājieties, kādu apjomu varētu nodrošināt 10 līdzvērtīgas saimniecības? Un pārdošanas cena tad jau būtu pavisam cīta,» potenciālos ieguvumus ieskicē Zemkopības ministrijas Lauku attīstības atbalsta departamenta direktora vietniece **Biruta INGILĀVIČUTE.**

Risinājums mazām un vidējām saimniecībām

Latvijas situācijā, kad ir ļoti liels skaits mazu saimniecību, kooperācijai ir ļoti liela loma lauksaimniecības politikā. «Mums ir maz lielu saimniecību, kuras ir pašpietiekiem un kuras var iet tirgū un būt vērā ķemami spēlētāji. Tirgus ekonomikas principi ir nežēlīgi – labu cenu var saņemt tikai tie, kas piedāvā ievērojamu produkcijas daudzumu. Kooperācija ir viens no svarīgākajiem instrumentiem, kas var palīdzēt mazajām un vidējām saimniecībām saražotu pārdot par daudz labāku cenu,» uzsver B. Ingilāvičute.

Liels skaita piemērs ir mājražotāji, kur priekšīmi rāda kooperatīvs «Kuldīgas labumi». Kooperatīva veikalā iespējams iegādāties gan ēdienu, gan suvenīrus. «Vietējie pārtikas mājražotāji un mazie ražotāji, amatnieki un dailamatnieki, pievienojot savu artavu, nodrošina pircēja prasībām un vēlēm atbilstošu piedāvājumu vienuviet. Zeķu un cīmu adītājām vairs nav jāsēž tirdziņos, bet viņas savus rokdarbus var realizēt caur kooperatīvu,» stāsta B. Ingilāvičute. Kooperatīvs šādiem mājražotājiem un

«Vietējie pārtikas mājražotāji un mazie ražotāji, amatnieki un dailamatnieki, pievienojot savu artavu, nodrošina pircēja prasībām un vēlēm atbilstošu piedāvājumu vienuviet. Zeķu un cīmu adītājām vairs nav jāsēž tirdziņos, bet viņas savus rokdarbus var realizēt caur kooperatīvu,» stāsta B. Ingilāvičute. Kooperatīvs šādiem mājražotājiem un

amatniekiem, kā arī mazajām un vidējām saimniecībām var palīdzēt nodarboties ar to, ko viņi māk vislabāk, proti, ražot. Latvijā netrūkst pārtikas ražotāju, bet labu pārdevēju gan nepietiek, jo ne katrs to māk. Izaicinājums ir pārdot saražoto, turklāt par iespējami augstāku cenu. Un te nāk talkā kooperatīvs.

«Kāpēc piena nozarē ir tik būtiska iepirkumu cenu starpība? Dažiem par pienu maksā 15 centus litrā, bet citiem – 30 centus. Protams, daļēji cenu atšķirības ietekmē kvalitāte, tomēr būtisku lomu spēlē arī piedāvātā piena daudzums. Saimniecības, kas pievienojušās kooperatīvam, uz savas ādas ir izjutušas šīs atšķirības. Mazajām saimniecībām ir ļoti grūti kaulēties par augstāku cenu,» skaidro B. Ingilāvičute.

Iespējas apvienoties mazajiem kooperatīviem

Katru gadu atbilstības statusu iegūst apmēram 50 kooperatīvu, un puse no tiem ir piena nozarē. «Reģionālajā griezumā esam pētījuši, kur atradas piena kooperatīvi. Secinājums ir tāds, ka saskatām lielas konsolidācijas iespējas otrā līmenē kooperācijai. Ja vienā reģionā ir vairāki piena nozares kooperatīvi, tad šāda saimniekošana ir neefektīva, jo, visīcamāk, šie kooperatīvi savstarpēji dublē logistikas ceļus,» atzīmē ZM vecākā referente **Inese ŠTROMBERGA.**

Nav nekādas biznesa logikas, ja vienai saimniecībai pa lauku ceļu nobrauc garām četru dažādu kooperatīvu piena mašīnas, bet tikai viena no tām iebrauc pēc piena. Nemot vērā, ka šie ceļi lielākoties ir ar

grants segumu, tad labi zinām, kas ar tiem notiek rudenī un pavasaros pie smagā kravas transporta slodzes. Ja četru kravas auto vietā brauktu viens, tad ieguvēji būtu visi. Kaut tikai sadarbojoties logistikas maršrutu ziņā, bet vēl labāk – apvienojoties, varētu samazināties logistikas un administratīvās izmaksas, un zemnieks gūtu no tā tiešu labumu, jo saņemtu lielāku samaksu par nodoto pienu.

Jālūkojas pārstrādes virzienā

Otrs virziens, uz ko vajadzētu lūkoties kooperatīviem, ir pārstrāde. «Mēs pētījām un salīdzinājām piena kooperatīvus, kuriem ir savā pārstrāde, ar tiem, kas tālāk pārdod iezīvielu, – pievienotā vērtība līdz ar pārstrādi dubultojas,» potenciālo ieguvumu ieskicē I. Štromberga. Taču, protams, izveidot savu pārstrādes produktu preču zīmi, iekarot vietējos un pasaules piena produktu tirgus ir liels izaicinājums, kas nav pa spēkam katram, tāpēc prieks ir par Latvijas lielāko graudu kooperatīvu, kuram ir lieli mērķi attiecībā uz inovatīvu zirņu proteīna produkta ražošanu Latvijā. Tāpat Eiropa ir izvirzīusi zaloš mērķus. «Bioloģisko ražotāju kooperācija ir virzienā, kur varam pārspēt kaimiņus un rādīt priekšīmi ciemam. Ir svarīgi, lai produkts, svaigi no lauka novākts, varētu nonākt uz patētāju galda,» bioloģisko saimniecību īpašniekus mudina B. Ingilāvičute.

Skatoties ilgākā, piecū desmit gadu perspektīvā, Zemkopības ministrijas speciālistu vērtējumā Latvijai kooperācijas attīstībā jāmācās no labākajiem. Piemēram, īrija kooperatīvu skaits samazinās, bet biedru skaits pieaug – viņi audzē muskuļus, liecot uzsvaru uz otrā līmenē kooperatīviem.

**ZM PRESES
UN SABIEDRISKO
ATTIECĪBU NODĀLA**

Sākas pieteikšanās mācībām pieaugušajiem

22. septembrī sākas pieteikšanās mācībām ES fondu pieaugušo izglītības projekta «Nodarbināto personu profesionālās kompetences pilnveide» piektajā kārtā, kurā strādājošie iedzīvotāji varēs izvēlēties mācības 12 dažādās nozarēs.

Pieteikšanās piektajā mācību kārtā ritēs līdz 22. oktobrim, aizpildot pieteiku mu tiešsaistē www.macibaspieaugusajiem.lv. Arī piektajā kārtā mācībām varēs pieteikties nodarbinātās un pašnodarbinātās personas, kuras ir vecumā no 25 gadiem ar nepabeigtu vai pabeigtu izglītību, jaunie vecāki, kas atrodas bērnu kopšanas atvaiņinājumā un ir saglabājuši darba attiecības, kā arī strādājošie pensionāri.

Katrā strādājošās projekta laikā mācīties var divas reizes, taču jāņem vērā, ka vienlaikus iespējams mācīties tikai vienā izglītības programmā. Ja mācības uzsāktas un kādu iemeslu dēļ pārtrauktas, atkārtoti var pieteikties ne ātrāk kā 6 mēnešus pēc mācību pārtraukšanas dienas. Vairāk par pieteikšanās nosacījumiem lasiet: macibaspieaugusajiem.lv/ka-notiek-pieteikanas.

Sākot ar piekto kārtu, mācību izmaksas 95% apmērā profesionālās tālākizglītības programmas apguvei, kas dod iespēju iegūt profesiju, sedz ES fondu un valstu. Mācoties kādā no tālākizglītības programmām, iedzīvotājs var saņemt arī atbalstu ceļa izdevumu segšanai uz kvalifikācijas prakses vietu un atpakaļ. Tālākizglītības programmas apguvei strādājošā līdzmaksājums ir 5%. Pārējo izglītības programmu apguves izmaksas ES fondu un valstu sedz 90% apmērā un strādājošā līdzmaksājums ir 10%. Līdzmaksājumu var segt arī darba devējs vai kāda cita fiziska vai juridiska persona.

12 tautsaimniecības nozares, kurās ir pieejamas mācības: būvniecība; drukas un mediju tehnoloģijas; elektronisko un optisko iekārtu ražošana, informācijas un komunikācijas tehnoloģijas; ēdināšanas pakalpojumi un tūrisms; enerģētika; kokrūpniecība; ķīmiskā rūpniecība; metālapstrāde, mašīnbūve un mašīzinības; pārtikas rūpniecība un lauksaimniecība; tekstilizstrādājumu, apgārbu, ādas un ādas izstrādājumu ražošana; transports un logistika; uzņēmējdarbība.

Piekajā mācību kārtā apstiprināto mācību programmu saraksts pieejams mājaslapā www.macibaspieaugusajiem.lv.

Inga GRĪNBERGA, pieaugušo izglītības koordinatore Jēkabpils pašvaldībā

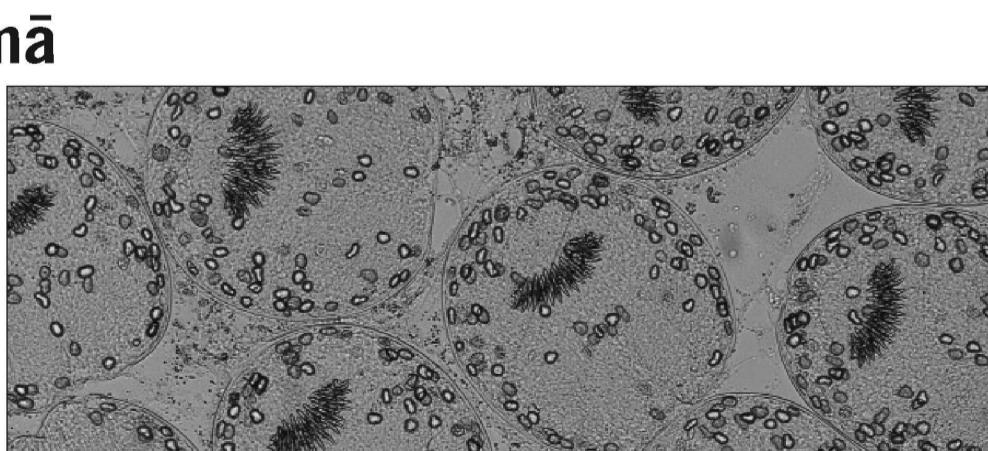
«BIOR»: aicinām suņu īpašniekus un turētājus piedalīties Eiropas nozīmes pētījumā

Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta «BIOR» vadošie zinātnieki veic Eiropas nozīmes pētījumu par cilvēkiem bīstamas slimības ehitokokozes ierosinātāju (*Echinococcus spp.*).

Pētījumā aicināti piedalīties suņu turētāji, kā arī mednieki, kuru suņi piedalās medībās. Aicināti pētījumam atsaukties suņu turētāji, veterinarārsti un dzīvnieku patversmes.

Suri, lapsi un jenotsunji ir tie, kuri pārnēsā šos cilvēkiem bīstamas slimības ierosinātājus – ehitokokus. Visbiežāk cilvēki ar ehitokokiem var nejauši invadēties, apēdot parazītu olīpas, kas bijušas uz ogām dārzā vai mežā. Tāpat cilvēki var invadēties pēc suņu glaudīšanas vai neievērojot personīgo higiēnu un regulāri nemazgājot rokas.

Cilvēkā ehitokoki veido

pievēršot ehitokoku sastopamībai. Minētie izmeklējumi tiks veikti bez maksas. Pētījums ir anonīms un iegūtie rezultāti tiks izmantoti tikai zinātniskos nolūkos.

Pētījumā mērķis ir izpētīt ehitokoku epidemioloģisko situāciju Latvijā suņos, kā cilvēkam ikdienā vistuvākajam potenciālam invāzijas avotam.

Pētījumā tiks ievākti suņu fekāliju paraugi klasiskiem parazitoloģijas un molekulārās epidemioloģijas pētījumiem, īpašu uzmanību

kam jāievāc svaigs suņa fekāliju paraugs polietilēna maisiņā, jāaizpilda valsts zinātniskā institūta «BIOR» mājaslapā atrodamā anketa par suņa paradumiem un jānogādā paraugs uz tuvāko «BIOR» paraugu pieņemšanas kabinetu. Par izmeklējumu rezultātiem suņu īpašniekiem tiks informēti individuāli.

Pētījuma mērķis ir iegūt vienotas zināšanas Eiropas mērogā un noskaidrot reģionālās atšķirības.

**Ilze DIMANTE,
«BIOR» sabiedrisko attiecību vadītāja**